

Forfatter: Larsen, Thøger

Titel: Vi bygger

Citation: Larsen, Thøger: "Vi bygger", i Larsen, Thøger: *Fire digtsamlinger 1904-1912*, udg. af Lotte Thyrring Andersen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 63. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenthfiredigt-shoot-workid61901/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Fire digtsamlinger 1904-1912

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Vi bygger

(Ved Indvielsen af Teknisk Skole i Løngbøl 29/9 1901)

Vi lægger Sten paa Sten
og bygger høje Mure
i Livet hver og een.
Vi stræber op fra Syld til Taarn,
at staa paa større Tinder
end nogen saa' tilforn.

Een bygger sig som bedst
et Slot af gyldne Drømme,
der vejres bort af Blæst.
Een bygger under bedre Kaar
et vældigt Storsyns-Tempel,
der staar i tusind Aar.

Een højner Muren stejl
af Jordens egne Stoffer,
af Døgnets Kalk og Tegl; –
han bygger Lykken lune Hjem;
han bygger Hus og Haller,
hvor Evner hjælpes frem.

I Lykkens lune Bo
der avles unge Evner,
som kræver Lov at gro.
Af frugtbargjorte Evners Sum
staar frem alt Livets Bygværk
i Verdens Tid og Rum.

Her Sten paa Sten er lagt,
til Hus, hvor Kundskab søger
at være Evners Vagt.

Det Hus er selv en liden Sten
i Folkevirkets Murværk.
Vi bygger hver og een.

Bryllupsviser

(Ved et Bryllup d. 10/5 1900)

I

Over Bjærge og Hav, over Ager og Skov
er der Love, der blæser ad Menneskers Lov.
Trods vort Frivilje-Præl er det evige Rum
dog et Hav, paa hvis Blaa vore Skæbner er Skum.

Der gaar Mand imod Øst, der gaar Kvinde mod Vest,
men de ledes i Blinde af Længsel og Blæst.
Skønt de mener sig fri, kan de mødes paa Stri,
hvor de aldrig kan slippe hinanden forbi.

I en rindende Stund, hvorpaa ingen gav Agt,
det sig hændte, at Elskov i Hjerter blev vakt,
fløj som flammende Tarv gennem Tanker og Marv
og bar ud i det ny, som tar Verden i Arv.

II

Der er en evig Lov
for alt det Liv, der lever:
det Elskov har behov.
Og Elskov rummer Livets Frø –
den saar, hvad evigt lever,
i det, som bort skal dø.